

[1972 ஏப்ரல் 3]

(5) அறிக்கை அளித்தல்.

கால்நடை வளர்ப்புத்துறை பற்றிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கை.

THIRU K. VEZHAVENDAN : Sir, I have pleasure to present the last report of the Committee on Estimates on Animal Husbandry Department. I express my sincere thanks to the hon. Members and the House for preparation of the Report.

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் (தொடர்ச்சி)

(2) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 9/72.)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

இச்சட்ட முன்வடிவை முன்னுரைக்கையில், நிலவரியின் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் விதிக்கப்படும் உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியை ஒரு ரூபாய் ஐம்பது காசிலிருந்து பேரளவு வீதமாகிய இரண்டு ரூபாய் ஐம்பது காசாக உயர்த்த இச் சட்ட முன்வடிவு விழைகிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) கீழ் விதிக்கப்படும் உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குரிய முக்கிய வருவாய்களில் ஒன்றாகும். நிலவரியின் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் தற்போது விதிக்கப்படும் பேரளவு செஸ் மேல்வரி ஒரு ரூபாய் ஐம்பது காசாகும். 1-3-1972-ல் முதலமைச்சர் அளித்த வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் பகுதிகளிலுள்ள சிறு கிராமங்களுக்கும் சிறுநீர்வெள்ளங்களுக்கும் முக்கியமாகக் குடிநீர் வசதிகளை ஏற்பத்திக் கொடுக்கவும், இணைப்புச் சாலைகளைப் போடுவதற்கும் இயலும் வகையில், நிலவரியின் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் தற்போது விதிக்கப்படும் உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி பேரளவு வீதமாகிய ஒரு ரூபாய் ஐம்பது காசிலிருந்து இரண்டு ரூபாய் ஐம்பது காசாக உயர்த்தப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டது.

* 28-3-1972 -ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் இரா நெடுஞ்செழியன்]

எனவே, நிலவரியின் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் விதிக்கப்படும் உள்ளூர் செஸ் மேல்வரியை அதன் பேரளவு விதமாகிய ஒரு ரூபாய் ஐம்பது காசிலிருந்து இரண்டு ரூபாய் ஐம்பது காசாக உயர்த்தும் வகையில் தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 116-வது பிரிவைத் திருத்த முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. உள்ளூர் தேவைகளை உரியவாறு பரிசீலித்த பின்னர், தற்போது விதிக்கப்படும் மேல்வரி விதத்தை உயர்த்த ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களே தீர்மானங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

இச் சட்ட முன்வடிவு, மேற்கண்ட முடிவுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்க விழைகிறது. இத் தீர்மானத்தைப் பேரவை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THEIRU N. K. PALANISAMI: Sir, I move—

'That the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 9 of 1972) be circulated to elicit public opinion.'

The amendment was duly seconded.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கெனவே செஸ் சர்சார்ஜ் 1½ ரூபாய் விதம் போடப் பட்டிருக்கிறது. இந்த 1½ ரூபாய் கட்டணம் சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் போடப்படவில்லை என்பது நமக்குத் தெரியும். சமீபத்தில் இதைப் பரிசீலனை நடத்திய எலிமென்டரி எடியூக்கேஷன் நிதிக் குழுவினர் பல பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இந்த 1½ ரூபாய் போடப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசு இம்மாதிரி இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் உடனடியாக நிர்ப்பந்தித்து வசூலிக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே 1½ ரூபாயிலிருந்து 2½ ரூபாயாக அதிகரிக்கும் போதும் வசூல் செய்வதில் இம்மாதிரியான நிர்ப்பந்தம் இருக்கத்தான் செய்யும். அதன் காரணமாக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனும் கட்டாயம் இரண்டு ரூபாய் ஐம்பது காசு வசூலிப்பார்கள்.

ஏற்கெனவே பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் போட்டிருக்கும் வீட்டு வரி அதிகமாக இருக்கின்றது. மேற் கொண்டும் இம் மாதிரியான அதிக வரி போடுவதன் மூலமாகப் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படும்.

[1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

அதுமட்டுமல்ல, முன்னாலே இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பிரிக்கக்கூடிய நேரத்தில் ஏ, பி, சி, டி. என்று நான்கு பிரிவுகளாக அட் ஹாக் முறையில் பிரித்தார்கள். அந்த நான்கு பிரிவுகளையும், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் எந்த எந்த அளவுக்கு வருமானம் வருகிறது என்ற அடிப்படையில் பிரிக்கவில்லை இப்படிப் பிரித்ததன் காரணமாகப் பல பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு வருமானமே கிடையாது. அதனால் சர்க்காருடைய மாச்சிங் கிராண்டும் அந்த யூனியன்களுக்குக் கிடைக்க வழியில்லை. முன்னால் 50 ரூபாய் வருவதாக இருந்தால் சர்க்கார் 20 ரூபாய் மாச்சிங் கிரான்ட் கொடுத்தார்கள். அப்போது அனிமல் ஹஸ் பன்டரிக்குப் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. சோஷியல் எடியூகேஷனுக்குக் குறைவாகப் பணம் கொடுத்தார்கள். ஆகவே, இந்த செஸ் சர்சார்ஜ் 2 டன், சர்க்கார் மாச்சிங் கிரான்ட் வைத்து அந்தந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் செலவை ஈடுகட்டி வந்தனர். ஆனால் ஏ. பி. சி. என்று பிரித்த பின்னால் வருமானம் அதிகமாக வரக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குச் சர்க்கார் உதவித் தொகை அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. வருமானம் இல்லாத பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அரசாங்க உதவித் தொகையும் இல்லாமல் போகிறது. இந்த மாதிரியான ஒரு நிலைமை இருந்து வருகிறது.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பிரித்து அமைத்தபோது ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு தரம், இந்தமாதிரியான ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் போக்க, வருமான அடிப்படையில் யூனியன்கள் அமைந்திருக்கின்றனவா என்று பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் 15 வருஷங்களுக்கு மேலாகியும் அரசினால் புனர் அமைப்புச் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஒரு சீரான உதவி கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக உடனடியாக 18 சதவிகிதம் ஆசிரியர்களின் சம்பளங்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டது. பின்னர் அது 40 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டது. ஆனால் இப்போது ஆசிரியர்களின் சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

மேலும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் 10 பி.டி. ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் நியமித்திருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச சம்பளம் ரூ. 250-லிருந்து ரூ. 450 வரை இருக்கிறது. இதையும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களே

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

1972 ஏப்ரல் 3]

கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே சர்க்கார்ஜ் போட்டு எந்த எந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வேலைகளைச் செய்து வந்ததோ அவைகளுக்குச் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படவே, படிப்படியாக இன்று அதை சர்க்காரே எடுத்துக் கொண்டு, மார்சிங் கிராண்ட் போட்டு, பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இந்தக் காரணத்திற்காக இந்த 1½ ரூபாய் கட்டணத்தையும் சர்க்காரே எடுத்துக் கொண்டால் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு எந்தவித வளமும் இல்லாமல் போகும். ஆகவே, கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக ரூபாய்க்கு மூன்று அனாவாக அவர்களே வசூலித்து, ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தைக் கொடுக்கலாம். இல்லை யென்றால், கிணற்றை ஆழம் பார்ப்பதற்காக, அடுத்த வீட்டுக் குழந்தையைக் கிணற்றில் போட்டு ஆழம் பார்ப்பது மாதிரியான இந்த முறை இருக்கும்.

இப்போதே மக்களுக்கு அதிகக் கஷ்டம் இருப்பதால், இப்போது இருக்கின்ற 1½ ரூபாய் அளவை மேலும் உயர்த்துவதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று கூறி, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : தலைவரவர்களே, இதிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று 116-வது செக்ஷன்படி லோக்கல் சர்க்கார்ஜ் 1½ ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டு வந்ததை இப்போது 2½ ரூபாயாக உயர்த்த வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் குறிப்பாக முதல் மைச்சர் அவர்கள் சிற்றூர்களில் இணைப்பு ரோடுகள் போடுவதற்கும், குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் 116-வது செக்ஷன்படி வசூல் செய்யப்படுகின்ற பணம் 139-வது செக்ஷன்படி பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் ஜெனரல் பண்டில் சேர்க்கப்படுகிறது. ஜெனரல் பண்டுக்குப் போகும் போது வேறு பல பணிகளுக்கும் இந்தப் பணம் பயன்படுத்தப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

முதலில் கல்விக்காகச் செலவு செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே சிற்றூர்களின் இணைப்புச் சாலைகளுக்கும் குடிநீர் வசதிக்கும் ஆக வசூல் செய்கின்ற பணத்தை ஒரு தனி 'ஹெட் ஆஃப் அக்கவுண்ட்ஸ்சிலே வைப்பதற்கு 'இயர்மார்க்' செய்ய வேண்டு

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

[1972 ஏப்ரல் 3]

மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியாக அதைப் பிரித்து வைத்துக் கொண்டால், குறிப்பிட்டப் பணிகளுக்கு அந்தப் பணத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் நிலை ஏற்படும். அப்படி இல்லையானால் செக்ஷன் 119 இருக்கிறது. அபிவிருத்தி வரிக்கு என்று இருக்கிறது. இந்தப் பணிகளைப் பொறுத்த வரையில் அந்த செக்ஷனை பயன்படுத்திச் செய்யலாம். அந்த 119-வது செக்ஷன்படி பஞ்சாயத்தில் 'பெட்டர்மென்ட் டாக்ஸ்' போட வழி இருக்கிறது. அதிலே பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்பும் வரி போட 119-வது செக்ஷனில் ஒரு அமென்ட்மென்ட் செய்யலாம். செக்ஷன் 139 படி வசூலிக்கின்ற பணம் உடனடியாக ஜெனரல் பண்டுக்குப் போகிறது. எனவே, அதை நிறுத்திவிட்டு, தனி ஹெட் ஆஃப் அக்கவுண்ட் வைத்துக் கொண்டு அதன்மூலம் அபிவிருத்திகள் செய்வதுதான் நலம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கு ஆவனச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சரவர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு பல அபிவிருத்திகளைச் செய்வதற்கு நிதி வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காக 150 காசு அதிகமாக வரி விதிப்பதற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வரி என்று சொல்லும்போது, மாநில அரசு விதித்தாலும் மத்திய அரசு விதித்தாலும் அது சாதாரண கிராம மக்கள் தலையில் தான் போய் விழுகிறது. அதனால் சாதாரண மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் அரசாங்கத்தின்மீது ஒரு துவேஷ மனப்பான்மை கொண்டவர்கள் ஆவார்கள். அதைத்தான் நாம் இன்றைய தினம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவ்வாறு இருக்கும்போது, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இதற்கு முன்னாலே பல முறைகளிலும் வரி விதித்து இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் மேலும், மேலும் வரி வசூலிப்பது அவசியம்தானா என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டும். அதைக் கைவிடுவதுதான் சரியானது என்பது எங்கள் கருத்து.

இதற்கு முன்னால் வரி விதித்து, எந்த வேலை செய்ய வேண்டுமானாலும் அதற்கு ஒரு பங்குத் தொகை வேண்டுமென்று மக்களிடம் நிர்ப்பந்தமாக வசூல் செய்யப்படுகிறது. இல்லையானால் பங்குத் தொகைக்காக வேலை செய்வதற்கு ஒப்பந்தக்காரர்களிடம்

[திரு. ஆ. கு. சப்பையா]

1972 ஏப்ரல் 3]

ஒரு தொகையைப் பிடித்துக் கொண்டு, சரிக்கட்டக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்த 150 காசு அதிக வரி விதிப்பு நியாயமல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொது நிதி நிறைய இருந்தால், இம்மாதிரியான இணைப்புச் சாலைகளைப் போடுவதற்கும், குடிநீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகாரம் அளித்தால் உதவியாக இருக்கும். அந்த நிதி போதவில்லை என்றால், அரசாங்கம் அதற்கு உதவித் தொகை வழங்க வேண்டும் அதுதான் சிறப்பான முறையாக இருக்கும். அதைவிட்டு விட்டு இந்தமாதிரியான கூடுதல் வரி விதிப்பதற்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவருக்கு அதிகாரம் அளிப்பதன் மூலம், அவர் அந்த அதிகாரத்தை வேறு பல காரியங்களுக்கும் பயன்படுத்தக்கூடும். அதனால் மக்களுக்குப் பெருங்கஷ்டங்கள் ஏற்படும். எனவே பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவருக்கு இந்த அதிகாரம் அளிக்கவேண்டுமா என்பதை நன்றாக யோசனை செய்ய வேண்டுமென்றும், அவர்களுக்கு இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்த சட்ட மசோதாவின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

1972-73-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதற்கு இணங்க இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இணைப்பு சாலைகளை அதிகப்படுத்துவதற்கும், கிராமங்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வழங்குவதற்குமான நோக்கத்துடன் இந்த வரி உயர்வு திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதன் நடைமுறையில் பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த வரி உயர்வு இல்லாமலேயே குடிநீர், வசதிக்கும், இணைப்புச் சாலைகள் வசதி செய்திருந்தால் மிக நன்றாக இருந்திருக்கும். இன்று பல வரிகள் மூலம் விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்துடன் இந்த வரி உயர்வும் சேர்ந்தால் அவர்களுக்குப் பெரும் சுமையாக இருக்கும். விவசாயிகள் தான் இதன் மூலம் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

[திரு. என். டென்னிஸ்]

[1972 ஏப்ரல் 3]

அடுத்தாற்போல், இன்று லோக்கல் செஸ் சர்சார்ஜ் உச்ச வரம்பு ரூ. 1½யாக இருக்கிறது. அந்த வரியான 1½ ரூபாய் விதிக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன் இன்று அதிகமாக இல்லை. 50 பைசா, ஒரு ரூபாய் என்ற விகிதத்தில்தான் இருக்கிறது. ஆதலால் இந்த ஒன்றரை ரூபாய் அளவுகூட விதிக்காத நிலையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு இவ்விதம் 1½ ரூபாய்க்குமேல் உயர்வு செய்ய முடியாத பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இணைப்பு சாலை அமைக்க, குடிநீர் வசதி அமைக்கப் போதுமான நிதி இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடும்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அதிக வரி உயர்வு ஏற்படுத்தி, பஞ்சாயத்து ரோடுகள் இணைப்பு, குடிநீர் வசதி கொடுக்கும் பொறுப்பை பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வரி உயர்வு செய்ய இயலாத பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள், விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலைமை கருதி—பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் அதற்கு முன வராத காரணத்தால்—இந்த வரி உயர்வு ஏற்படுத்தாத பஞ்சாயத்து யூனியனில் இணைப்பு சாலைகள், குடிநீர் வசதி முதலானவைகள் அபிவிருத்தி செய்ய இதற்கான வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடும்.

அடுத்து பார்த்தால், வரி உயர்வு பஞ்சாயத்து யூனியன் தீர்மானிக்க வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. ஆதலால் இந்தப் பச்சிசனையில் மாநிலம் பூராவும் ஒரே விதமான யூனிபார்மிட்டியைக் கண்டுகொள்ள முடியாது. சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அதிக வரி உயர்வின் மூலம் இணைப்பு ரோடுகள் அபிவிருத்தி அடைவதற்கான வழி வகைகள், சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அடைவதற்கான வழி வகைகள், சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இந்த வரி உயர்வின் மூலம் அரசு மானியம் கிடைக்கக் கூடும் நிலைமை இழந்துவிடுகிறது. ஆதலால் இப்பிரச்சினையில் சில விடங்களில் பிற்பட்ட நிலையில் செயல்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படக் கூடிய சந்தர்ப்பம் இருக்கின்றது. இப்போதிருக்கும் ஒன்றரை ரூபாய் அளவிற்குக் கூட பல் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இல்லை. முதல் ஸ்டேஜாக ரூ. 1½ உச்சவரம்பு கூட ஏற்படுத்த முடியாத நிலை இருக்கும்போது அதற்கடுத்த ஸ்டேஜ் ரூ. 1½-க்கும் அதிகமாக ரூ. 2½ ஸ்டேஜ் ஏற்படுத்துவது பொருந்தாத காரியமாகும். ரூ. 1½ உச்சவரம்பு கூட சில

[திரு. என். டென்னிஸ்]

1972 ஏப்ரல் 3]

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் மக்கள் தாங்காத—பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் ஏற்காத நிலைமை இருக்கிறது. அவ்வாறிருக்கும் போது $2\frac{1}{2}$ ரூபாயாக்குவது என்பது நடைமுறையில் செயல்படும் காரியமாக இருக்காது. ஆகையினால் வரி உயர்வு ஏற்படுத்தும் நோக்கம் ஈடேறாமல் போய்விடும். இதன் மூலம்தான் குடிநீர் வசதி, இணைப்பு ரோடுகள் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அந்த நோக்கம் ஈடேறாமல் போய்விடும். இன்று பார்க்கும்போது மாநிலத்தில் 10 சதமானம் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ரூ. $1\frac{1}{2}$ உச்சவரம்பு அளவுக்கு வரி விதித்ததாகக் கண்டுகொள்ள முடியாது. ஆகவே 50 சதவீதம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களாவது $1\frac{1}{2}$ ரூபாய் உச்சவரம்பிற்கான வரியை விதித்த பிறகு அடுத்த ஸ்டேஜுக்கு போவது நல்லது. ஆதலால் இவ்விதமான பல சிக்கல்களைக் கணக்கில்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, இந்தப் பஞ்சாயத்து லோகல் செஸ் அதிகப்படுத்துவதற்கான மசோதாவின் பேரில் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இப்போதுள்ள $1\frac{1}{2}$ ரூபாயை, இரண்டரை ரூபாய் என்று ஆக்குவது ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்டுள்ள விவசாயிகளை மிகவும் பாதிக்கும் அளவுக்கு நிலைமை இந்த மசோதாவின் மூலம் வந்து விடும். பல பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ஏற்கனவே 50 பைசா விலிருந்து ஒரு ரூபாய், ஒரு ரூபாயிலிருந்து ஒன்றரை ரூபாய் என்று அதிகப்படுத்தும்போது பலமான எதிர்ப்புகள் அந்த பிரதேசத்தில் வந்திருக்கின்றன என்பது நன்றாகத் தெரியும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இதை 'யுனாமிம்ஸ்' ஆக எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் இந்த லோகல் செஸ்ஸை $1\frac{1}{2}$ ரூபாயாக்க வேண்டும் என்ற நிர்மானத்தை டி.டி.சியில் கொண்டுவரும்போது பல்வேறு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள், அது மிகவும் கடினமானது; எல்லாம் 'யுனாமிம்சாக' கொண்டு வருவது முடியாத காரியம்; சில பகுதிகளில், வாய்ப்பும் வசதிகளும் உள்ள பகுதிகளில் வேண்டுமானால், இந்த $1\frac{1}{2}$ ரூபாய் போடலாம். வறட்சியான, மிகப் பின்தங்கிய பகுதியில் ரூ. $1\frac{1}{2}$ போடுவதே விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் என்ற பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டது.

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1972 ஏப்ரல் 3]

ஆனால், இன்றைக்கு மீண்டும் ஒரு ரூபாய் அதிகம் போட்டு 2½ ரூபாய் லோகல் செஸ் என்று அதிகப்படுத்துவது மிகப் பின்தங்கிய வறட்சி பகுதி விவசாயிகளை மிகவும் பாதிக்கும். ஏற்கனவே வீட்டு வரியானது, டெவலப்மென்ட்டுக்காக மினிமம் ஒரு ரூபாயிலிருந்து 5 ரூபாய் வரை மதிப்பீடு போட்டுவிட்டு வரி வசூலிக்கப்பட்டது. 'மாக்கிம்ம்' 5 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு மைனர் பஞ்சாயத்துக்கு, நகர பஞ்சாயத்துக்கு என்ன வரி உண்டோ அந்த அளவிற்குப் போடப்பட்டு வருகிறது. 'அதிலும் விவசாயிகளை ஆயிரம் தொல்லைகளுக்கு உட்படுத்தி வீட்டு வரி போட வேண்டிய பிரச்சனை—இப்படி வீட்டு வரி வசூலிக்கும் அளவிற்கு இருக்கிறது. அதுவே மிகவும் கஷ்டம் என்று சொல்கிறபோது, அவர்களின் குடியிருப்பு பகுதிகளுக்கு எஸ்டிமேட் கணக்குப் போட்டால், அவர்களின் மாட்டுச் சாலைகள், குடியிருப்பு சாலைகள், இதைக் கணக்குப் போட்டு மதிப்பீடு போட்டால் கிட்டத்தட்ட ஆண்டு ஒன்றுக்கு குறைந்தது 60 ரூபாய் வரை குடியிருக்கும் சாலைகளுக்கு வரி கொடுக்கவேண்டி இருக்கிறது.

லோகல் செஸ் மசோதாவின் படி 2½ ரூபாய் என்று ஆக்குவது அவர்களுடைய சூமையை அதிகமாக்கும் என்பது எல்லோருக்கும் சொல்லாமலே விளங்கும். அப்படிப்பட்ட கஷ்டத்தை அவர்கள் பேரில் திணிப்பதை விட அரசாங்கமே பொது பண்டிலிருந்து இம்மாதிரி பின் தங்கிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு நிதி ஒதுக்கி ரோடு வசதிகள் பராமரிக்க, குடிநீர் வசதி போன்ற பிரச்சனைகளுக்கு அந்தப் பணத்திலிருந்து அரசாங்கம் கொடுக்கு மானால், இந்தப் பிரச்சனைக்கு ஒரு தீர்வு காண முடியும். அப்போது தான் அந்த விவசாயிகளைப் பாதிக்காமல் இருக்கும் என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பொது பண்டிலிருந்து கொடுப்பதன் மூலம் அப்படிப்பட்ட காரியங்களை நிறைவேற்றும் வாய்ப்பு நிறைய இருக்கிறது. அரசாங்கம் இந்த ஆண்டு உபரி பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இந்த மாதிரி டெவலப்மென்ட் ஸ்கீமுக்கு அப்படிப்பட்ட பண்டிலிருந்து செய்ய வேண்டுமே தவிர, ரோடு பராமரிப்புக்கு இந்த செஸ் அதிகப்படுத்துவதன் மூலம் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் நினைக்குமானால், அதனால் பல கஷ்டங்கள், இடையூறுகள்தான் நேரிடும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, இப்படிப்பட்ட 'செஸ்' ரூபத்தில் அதை 'அட்ஜஸ்ட்'

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

1972 ஏப்ரல் 3]

பண்ணவேண்டுமென்று சொல்வது, பொருளாதாரத் துறையில் ஓரளவு நிதிநிலையைக் கூட்ட, இந்த செஸ் போடாமலே இந்தத் தொகையை ஈடுகட்ட முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

இந்தத் துறையில் அபிவிருத்திக்காகப் போடப்படும் இந்த வரியை நிறுத்தி விட்டு, வேறு துறையில் விவசாயிகளைப் பாதிக்காதத் துறையில் வருமானம் அதிகமாக வருகிற ஒரு துறையை எடுத்துக் கொண்டு, அந்தத் துறையிலிருந்து ஈடுகட்ட அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது ஜெனரல் பண்டிலிருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் இணைப்பு ரோடுகள் போட அரசாங்கம் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை அரசாங்கம் கைவிட்டு, விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கும்படி இந்த நேரத்தில் வேண்டி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வரி போடுவதற்கு கிராமத்தையும் விடப் போவதில்லை என்ற எண்ணத்தோடு கிராமங்களில் லிங்க் ரோடு போடுவதற்காக கிராம செஸ் வரியை 1½ ரூபாயில் இருந்து 2½ ரூபாய் வரை செஸ் விதிக்கலாம் என்பதற்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். நான் உள்ளாட்சித்துறை மானியத்தில் பேசும்போதே குறிப்பிட்டேன். வருமான அடிப்படையிலும், மக்கள் தொகை அடிப்படையிலும், சுற்றளவு அடிப்படையிலும் எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களையும் ஒழுங்காகப் பரிசீலித்து மீண்டும் பிரிப்பதற்கு முன்வர வேண்டும். சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் எழுபது கிராமங்கள் இருக்கின்றன. சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ஐந்து பத்து கிராமங்களே இருக்கின்றன. இப்படி பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அன் ஈக்குவலாக இருப்பதனால்தான் பலவற்றின் நிதி வருவாய் மோசமான நிலையில்தான் இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நிலையிலே செஸ் வரியையும் 2½ ரூபாய் வரையில் உயர்த்திக் கொள்ளலாம் என்று நாம் சட்டம் கொண்டு வருவதனால் முக்கியமாக விவசாய மக்களே பாதிக்கப்பட்டபோகிறார்கள். ஏற்கனவே விவசாயிகள் பலவகையிலும் இன்றைக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மின்சாரத் துறையில் ஏற்றியாகி விட்டது. விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய ரசாயன

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 ஏப்ரல் 3]

உரங்கள், பம்பு செட்டுகள் மீது மத்திய அரசாங்கத்தால் வரி ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் நாம் கன்வர்ஷன் டேபிள் என்று வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் சாகுபடி செய்கிற பயிர்களின் அடிப்படையில் 7½ ஏக்கரா வைத்திருப்பவர்களும் வருமான வரி கட்டக்கூடிய அளவில் செய்துவிட்டோம். அதை விடக் குறைவான ஏக்கர்தான் இருக்கிறது என்றாலும், பணப் பயிர்கள் போட்டால் வருமான வரி கட்டியாக வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்த நிலையில் இந்த செஸ் வரியையும் விதிப்பது தேவைதான் என்பதை அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

Report of the Panchayat Education Enquiry Committee.
யில் அவர்கள் பஞ்சாயத்துகளின் வருமானத்தை எந்த எந்த வகைகளில் எல்லாம் அதிகரிக்க முடியும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் வருமானத்தைப் பெருக்க யோசிக்கலாமே தவிர, அதைவிட்டு செஸ்ஸை அதிகரிக்க வேண்டுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

அதோடு இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். நாம் 2½ ரூபாய் விதிக்க வேண்டும் என்று டெபென்டடாக கொண்டுவரவில்லை. விதிப்பவர்கள் விதிக்கலாம், வேண்டாதவர்கள் வேண்டியதில்லை என்பதாகத்தான் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக பக்கத்தில் உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியனில் 2½ ரூபாய் விதிப்பார்கள். இங்கே 1 ரூபாய் கூட விதிக்கமாட்டார்கள். இதனால் அந்த அந்த ஊர் ஜனங்களிடையே ஒரு அதிருப்தி. ஒரு கொந்தளிப்பு உண்டாகும். ஏற்கெனவே திருநெல்வேலி மாவட்டம், தென்காசியில் வீட்டு வரியை அதிகப்படுத்தியதற்கு ஒரு போராட்டமே நடந்து—துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்றதை நாம் மறக்க முடியாது. இந்த நிலையில் இதைவிடக் குறைவாக எல்லா யூனியன்களும் இந்த அளவுக்கு வரி விதிக்கவேண்டும் என்று நாம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சொல்கிறோம் என்றாலும் நமக்கு இத்தனை ரூபாய் வருமானம் வரும், இந்த இந்த வேலைகளைச் செய்யலாம் என்று திட்டமாக முடிவு செய்யலாம். அப்படி டெபென்டடாகவும் பில் இல்லை.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

1972 ஏப்ரல் 3]

இரண்டரை ரூபாய் வரை போடலாம் என்றால், எவ்வளவு பேர்கள் போடப் போகிறார்கள்? தெரியாது. எவ்வளவு வருமானம் வரும்? தெரியாது. எந்த எந்த லிங்க் ரோடுகளைப் போடலாம்? இப்போது சொல்ல முடியாது என்கிற அளவில் இது இன்டெபெனெட் சட்டமாக இருக்கிறது. போட்டால் போடுங்கள், போடாவிட்டால் வேண்டாம் என்றால், பலபேர்கள் ஊர் மக்களிடத்தில் நாம் ஏன் கெட்ட பெயர் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகப் போடத் துணியமாட்டார்கள். ஏற்கெனவே 1½ ரூபாய் வரையில் போட்டிருக்கிறவர்கள் 2½ ஆக உயர்த்திவிட்டால் மொத்தமாகப் பார்க்கிறபோது அது பெரும் அளவுக்கு அந்தப் பகுதி விவசாய மக்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும். இன்றைக்கே என்டர்டெயின்மெண்டு டாக்ஸ் இதுபோலத்தான் டெபெனெட்டாக—இந்த அளவுக்குப் போடலாம் என்று வைத்திருக்கிறோம். அதன் காரணமாக இந்தப் பகுதியில் டாக்ஸ் அதிகமாக இருக்கிறபோது டீரிங் சினிமாக்காரர்கள் டாக்ஸ் குறைவாக உள்ள பகுதிக்குப் போகிறார்கள். இதுபோல சட்டத்தை இன்டெபெனெட்டாகப் போடுவது சரியில்லை. எனக்குத் தெரியும். இன்றைக்கு எத்தனை பஞ்சாயத்துக்கள் ஒழுங்காக நடக்கின்றன? அவற்றின் நிர்வாகம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்கவில்லை. கூட்டமே நடக்காது. வீட்டில் இருந்தபடியே நோட்டை அனுப்பி உறுப்பினர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கிவிடுகிற பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன.

பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தைச் செம்மைப்படுத்தி, இருக்கிற குறைபாடுகளை உடனடியாகக் களைந்து, இருக்கிற நிதி ஆதாரங்களை அவர்கள் சரியான முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்களா என்று கவனித்துக் கொண்டுவந்தாலே இந்த செஸ்ஸை உயர்த்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சுற்றளவு அடிப்படையில், வருமான அடிப்படையில், மக்கள் தொகை அடிப்படையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களை எல்லாம் முறையாகப் பிரிக்க முதலில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டாலே எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் நிதி ஆதாரங்களும் செம்மையாகும். அப்படியின்றி இதுபோன்ற இன்டெபெனெட் வரி உயர்வைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொண்டு இதை மீண்டும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1972 ஏப்ரல் 3]

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துக்களுடைய நிதி ஆதாரத்தைப் பெருக்க வேண்டும். லிங்கிங் ரோடுகளை அமைக்க வசதியாக இருக்கும் என்கிற எண்ணத்தில் இந்த செஸ் வரி விதிப்பு மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன் பேசிய அம்மையார் அவர்கள் இப்படி பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வேண்டுமானால் போடலாம், இல்லை என்றால் வேண்டாம் என்கிற முறையில் செயல்படும் அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது முறைதான் என்று கேட்டார்கள். பல பஞ்சாயத்துக்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. நிதி ஆதாரம் பெருகினால் அவர்கள் இன்னும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வார்கள் என்பது உண்மைதான். ஆயினும் இந்த வரி உயர்வினால் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள் விவசாயிகளாக இருப்பதால், நாம் இதுபற்றி பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் அபிப்பிராயம் என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்வது நல்லது. அப்படித் தெரிந்து கொண்டாகளா என்பது தெரியவில்லை. இல்லையென்றால் அவர்களுடைய கருத்தைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு அனுப்பிவைப்பதே நலம் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து, ஊராட்சிப் பகுதிகளில் இருக்கின்ற செஸ் மேல்வரியை, உச்சவரம்பை 1 ரூபாய் 50 காசிலிருந்து 2 ரூபாய் 50 காசு வரையிலும் உயர்த்திக் கொள்ளலாம் என்ற கருத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையிலே தெளிவுபட எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருத்தச் சட்டத்தை எதிர்க்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில் எதிர்த்திருக்கிறார்களே தவிர, காரிய காரணங்களை எடுத்துப் பார்த்தால், இது யாரையும் பாதிக்காது என்பதை அவர்களே தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க்க வேண்டுமென்ற உணர்வோடுதான் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும் இதை வசூலித்தே தீர வேண்டுமென்கிற கட்டாயம் இல்லை. எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது. அவைகளுக்கு வசதிகளையும், வாய்ப்புகளையும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டு

1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மென்பதற்காகத் தான் 1½ ரூபாய் என்பதை 2½ ரூபாய் என்று ஏற்படுத்தித் தருகிறோம். எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் இதைக் கட்டாயமாக வசூலித்தே தீரவேண்டுமென்று சொன்னால், அது எல்லோரையும் பாதிக்கும்.

திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவர் அவர்களே, சுட்டத்தின் பிரகாரம், எல்லா பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் அவசியம் இல்லாவிட்டால்கூட, இந்தச் சட்டம் அமலுக்கு வந்தபிறகு டிபார்ட்மெண்டில் உள்ளவர்கள் “உங்கள் பஞ்சாயத்தில் வருமானம் போதவில்லை யென்றால் இதையும் வசூலிக்கலாமே” என்ற பிரஷரை மறைமுகமாகச் சொல்ல முடியும். “உங்கரிடத்தில் வரி வசூலிக்கும் அதிகாரம் இருந்ததும்கூட, இதைச் செய்ய மாட்டேன் என்கிறீர்களே” என்றுதான் சொல்வார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இவ்வளவு வரி வசூலித்தே தீரவேண்டுமென்று அரசாங்கமோ, அரசாங்க அதிகாரிகளோ எந்த ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதியையோ கட்டுப்படுத்த முடியாது. எந்த ஊராட்சி ஒன்றியமும் அப்படிச் செய்யாது. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் தலைவர் இருக்கிறார், அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ள நிலைமையை ஆராய்ந்து இதை வசூலிக்கலாமா, வேண்டியதில்லையா என்பதை முடிவு செய்வார்கள். சட்டத்தில் 1 ரூபாய் 50 காசு என்று போட்டிருந்தாலும் குறைந்த வரியை வசூலிக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் இருக்கின்றன. 25 காசு மட்டுமே விதிக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 3 இருக்கின்றன. 30 காசு வசூலிக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒன்று. 40 காசு என்று வசூலிக்கக்கூடியவை 5. 45 காசு என்று வசூலிக்கக்கூடியவை 2 இருக்கின்றன. 50 காசு மட்டுமே வரியாக வசூலிக்கக்கூடிய அளவில், 1½ ரூபாய் அளவுக்கு நாம் இடம் கொடுத்தாலும் அவர்கள் தங்களுடைய தகுதி வாய்ப்புகளை அறிந்து வசூலித்துக் கொள்ளக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 31 இருக்கின்றன. 55 காசு வசூலிக்கக்கூடியவை 3 இருக்கின்றன. 60 காசு என்ற 7 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. 70 காசு என்ற அளவில் 11 இருக்கின்றன. 75 காசு மட்டுமே வசூலிக்கக்கூடியவை 29

1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருக்கின்றன. 80 காசு என்ற அளவிலே 9 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. 85 காசு என்ற அளவிலே 2 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. 90 காசு என்ற அளவிலே 2 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. 100 காசு, அதாவது ஒரு ரூபாய் என்கிற அளவிலே—நாம் $1\frac{1}{2}$ ரூபாய் வசூலிக்கலாம் என்று சொல்லியிருந்தபோதிலும்—வசூலிப்பவை 185 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. நாம் இப்பொழுது $2\frac{1}{2}$ ரூபாய் என்ற அளவிற்கு ஏற்றிய பிறகும் அதை வசூலிக்காமல் இருக்கக் கூடிய முழு உரிமை அந்தந்த ஒன்றியத்திற்கு இருக்கிறது. அதை வசூலித்துத்தான் ஆகவேண்டுமென்கிற கட்டாயம் இல்லை. 110 காசு என்று வசூலிக்கக்கூடிய ஒன்றியங்கள் 3 இருக்கின்றன. 115 காசு என்ற அளவிலே 1 ஒன்றியம் இருக்கிறது. 120 காசு என்ற அளவிலே 3 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. 125 காசு என்ற அளவிலே 30 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. 130 காசு என்ற அளவிலே வசூலிக்கக்கூடிய ஒன்றியம் 1; 150 காசு என்ற அளவிலே வசூலிக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்—மொத்தம் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே—38 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்தாம் இருக்கின்றன.

மேலும் இவற்றையெல்லாம், ஏ, பி, சி, டி. என்ற பிரிவாகப் பிரித்து அவைகளுக்கு 'மேச்சிங் கிரான்ட்' தருகிறோம். 'ஏ' பிரிவாக இருந்தால் வசூலிக்கின்ற தொகையில் 75 சதவீதம் தருகிறோம்; 'பி' பிரிவாக இருந்தால் 100 சதவீதம் தருகிறோம். 'சி' பிரிவாக இருந்தால் 125 சதவீதமும், 'டி' பிரிவாக இருந்தால் 150 சதவீதமும் ஆகத் தருகிறோம். அவர்கள் செஸ் வரியை உயர்த்துகின்ற அளவுக்கு ஈட்டான முறையில் ஈட்டு மாவியம் வழங்குகிறோம். 'பி' பிரிவாக இருந்தால் ஒன்றரை மடங்கு என்ற அளவில் ஈட்டுமாவியம் பெறத்தக்கதாக இருக்கிறது. இப்போது ஏற்படுத்தப்படுவது யாரையும் வற்புறுத்துகின்ற சட்டம் இல்லை. 1958-ம் ஆண்டிலே கொண்டுவந்த சட்டத்தின் அடிப்படையிலே இது இருக்கிறது. விகிதத்தை மட்டும் சற்று உயர்த்தியிருக்கிறோம். சிலபல ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்களுடைய வசதிகளை, வாய்ப்புகளை ஓரளவுக்கு உயர்த்த விரும்புவார்களேயானால், அவர்களுக்கு ஏற்றவாறு இது வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஊராட்சி பிளாக்குகளை ஏ, பி, சி, டி என்று மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று திரு. பழனிச்சாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தக் கோரிக்கை நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மேலும் பெரிய ஊராட்சி ஒன்றியங்களை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பெரியவைகளாக இருப்பதை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அதையும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவின் ஆய்வுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். ஏ, பி, சி, டி வகையாகப் பிரித்து மாற்றியமைக்க வேண்டும். இவற்றை ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை பரிசீலித்துச் செய்தால் நல்லது என்கிற கருத்தை திரு. பழனிச்சாமி அவர்கள் கூறினார்கள். அந்தக் கருத்தையும் பரிசீலித்து, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் வருமானம் போன்றவற்றைப் பரிசீலித்து, அதுபற்றி தக்க முடிவு எடுக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் பேசும்போது எந்த செஸ் போட்டாலும் அது ஜெனரல் பண்டுக்குப் போய்விடுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த செஸ் நிதியை இணைப்புச் சாலைகள் போன்றவற்றிற்குப் பயன்படுத்த முடியாமல் போய்விடுகிறது. இதை 'இயர் மார்ட்' செய்து, இவ்வளவு பகுதி இணைப்புச் சாலைகளுக்கு, இவ்வளவு பகுதி பொது நிதிக்கு போகவேண்டுமென்று வரையறை செய்துவிட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த யோசனை சிறந்த யோசனைதான். அதைச் சட்டத்தில் கொண்டு வர வேண்டுமென்கிற அவசியம் இல்லை. அதை ஆராய்ந்து பார்த்து இருக்கின்ற நிலைமைகளையும் பார்த்து, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரே 'எக்சிக்யூடிவ் இன்ஸ்பெக்டர்' செய்து, இவ்வளவு தொகை இணைப்புச் சாலைகளுக்கு, இவ்வளவு தொகை பொது நிதிக்கு என்று அதைச் செய்துவிடலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வேறு பல நிலைமைகளை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போதும், வரி ஏறிக் கொண்டு போகக்கூடாது, வசதிகள் மட்டும் செய்துதர வேண்டுமென்றால் எப்படிச் செய்வது? ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நினைக்கின்ற அளவுக்கு நாம் செய்துகொடுக்க முடியாது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்தநிலைமை மாறி, இன்னின்ன வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். இன்னின்ன வசதிகளைத் தங்களுடைய ஊர் பெற வேண்டுமென்ற துடிப்பு இன்றையதினம் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டாக இருந்த காலத்தைவிட இன்றையதினம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களாக மாற்றி

[1971 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

யமைக்கப்பட்ட பிறகு சீரான வளர்ச்சியும், முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்கிற உண்மையை யாரும் மறுக்க முடியாது. இன்னும் செய்ய வேண்டியவை அதிகமாக இருக்கின்றன. என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் நாம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

செஸ்ஸை உயர்த்துபவர்களுக்கு ஈட்டுமானியத்தை உயர்த்தி அவர்களுக்கு ஊக்கம் தரலாம் என்பதையும் அரசாங்கம் பரிசீலித்து வருகிறது. இப்பொழுது 75 சதவீதம், 100 சதவீதம் என்பதற்குப் பதிலாக எந்த அளவிற்கு உயர்த்துகிறார்களோ, அந்த அளவிற்குக் கொடுக்கலாம் என்பதையும் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பொதுமக்களும் நன்கொடை போன்று இதை அளிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். எந்த அளவிற்குத் தங்கள் பகுதியும் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்பதில் பொதுமக்களுக்கும் அக்கறை உண்டு, ஆர்வம் உண்டு. 150 காசு என்று அளவில் வரியாக வசூலிப்பது இப்பொழுது 38 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்தாம். ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும் தங்கள் தங்கள் நிலைமைகளுக்கேற்பதான் வரி வசூலித்துக் கொள்கிறார்கள். 2 ரூபாய் 50 காசு என்று வந்தாலும் தங்களுடைய நிலைமைகளுக்கேற்ப பெற்றுத் தான் காரியங்களைக் கவனிக்கிறார்கள். 2 ரூபாய் 50 காசு வசூலிக்க வேண்டுமென்கிற கட்டாயம் இல்லை. அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். இப்படி ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறதே, அதைப் பெறலாம். கூடாதா என்பது அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தைப் பொறுத்துள்ள விஷயம். இதை மறுபடியும் யோசனைக்கு விடலாம் என்று திரு. பழனிச்சாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். நாம் இப்பொழுது வரம்பை மட்டும் உயர்த்துகிறோம். யாரையும் வற்புறுத்துகின்ற நிலைமை இல்லை.

வசதி வாய்ப்புகள் உள்ள இடங்களில் வைத்துக்கொள்ளலாம், எல்லா இடங்களிலும் சரி சமமாக என்று சொல்ல மாட்டேன். வறட்சியான பகுதிகளில், கொடுக்க முடியாத இடங்களில் 25 காசு, 50 காசு, 75 காசு என்றெல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். வசதியான இடங்களில் தஞ்சை மாவட்டத்திலே கிட்டத்தட்ட எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் அதிகப்படியான நிதி இருக்கிறது. வேறு எந்த மாவட்டங்களையும் விட அதிகமான பாதை வசதிகளைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு இருக்கிறது.

1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கிட்டத்தட்ட சேலம் மாவட்டத்திலிருந்து கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திற்குப் போகும் அளவில் 40, 50 பாலங்கள் வருகின்றன என்றால் சீர்காழியிலிருந்து பூதூர் வரை செல்வதற்குள் கிட்டத்தட்ட 600 பாலங்களைக் கடக்க வேண்டியிருக்கிறது. பாலங்கள் ஏற்படுத்த, சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அதிகமாக இருக்கிறது. வருமானத்தை அதிகமாகப் பெருக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் வசதியும் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கும் இருக்கிறது. அதன்மூலம் அரசாங்கம் தரும் ஈட்டு மானியத் தொகையும் அதிகமாக ஏற்படும். அதன்மூலம், சாலை வசதிகளை அதிகமாகப் பெருமளிக்ருகும் தஞ்சை மாவட்டத்தின் சாலைகளைப் பெருக்குவதற்கு இது ஒரு தூண்டுகோலாக அமையும்.

அதமட்டுமல்லாமல் விரைவாக உணவுப் பண்டங்களை அகற்ற வேண்டிய நிலைமை தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அதிகமாக இருக்கிறது. அதிக மழை பெய்தால் சதுப்புப் பகுதி அதிகமாக ஏற்பட்டு வண்டிகள் போக முடியாமல் சாலைகள் பழுதுபட்டிருக்கிறது. எனவே அதிக இணைப்புச் சாலைகளைப் போடவும், செம்மைப்படுத்தவும் வேண்டிய நிலைமைகள் தஞ்சை மாவட்டம் போன்ற சதுப்பு நிலம் அதிகமாக உள்ள பகுதிகளுக்கு ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தூண்டுகோல்போட்டு அதன்மூலம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள இந்தச் சட்டம் வகை செய்யும். எனவே, மீண்டும் அதைப்பற்றி எண்ணம் அறிய வேண்டிய அவசியமில்லை. நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆகவே, 2½ ரூபாய் என்பதை வற்புறுத்தி, கட்டாயம் உயர்த்த வேண்டும் என்பதல்ல, இப்பொழுது இருப்பதை அதே அளவில்கூட வைத்துக்கொள்ளலாம்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும் கட்டாயப்படுத்தப் போவதில்லை. வசதி வாய்ப்புள்ளவர்களுக்கு, நினைப்பவர்களுக்கு மட்டும் வசதி ஏற்படுத்துவதற்காக இந்த மன்றம் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of clarification. Has the Hon. Minister consulted the Panchayat Union Chairman and others connected with the Panchayats and whether there is support

[1971 ஏப்ரல் 3]

[Dr. H. V. Hande]

from them to increase the tax proposed in the Bill. Also, whether there is resistance from them in regard to the proposed increase in the tax or whether the suggestion to increase the tax has come from the Government or from them. Will the Hon. Minister be pleased to enlighten the House on these points?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் அபிப்பிராயங்களையும் கேட்கவில்லை. சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஒப்புக்கொள்வார்கள். சில வசதி படைத்தவர்கள் மேலும் வசதியைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும். ஆனால் இப்பொழுது நான் சொல்வது யாரையும் கட்டாயப் படுத்துவதாக இல்லை. யாரையும் 2½ ரூபாய் என்பதைக் கட்டாயமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இப்பொழுது வசூலிக்கின்ற 75 காசையே கூட வசூலிக்கலாம் கட்டாயம் இல்லை. 374 பேர்களையும் கேட்டால் 25 காசு இருப்பவர்கள் வேண்டாம் என்றுதான் சொல்வார்கள். ஆகவே, கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை. யாரையும் கட்டாயப்படுத்தவில்லை, ஆகவே யாருக்கும் இடையூறு இருக்காது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஏதாவது ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவராவது இந்த விருப்பத்தை அமைச்சரவர்களிடம் தெரிவித்தாரா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அவர்களுடன் நேரில் பேசும்பொழுது கூட சிலபல ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் வசதியுள்ளவர்கள் 150-க்கு வந்துவிட்டார்கள், மேலும் கொஞ்சம் வரவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். எல்லா இடங்களைப்பற்றியும் என்னிடத்தில் குறிப்பு இல்லை. ஆனால் 374 பேர்களையும் கேட்க வேண்டியதில்லை. இப்பொழுதும் எல்லோரையும் கட்டாயப்படுத்தக் கூடிய சூழ்நிலை இருந்தால், எல்லோரையும் கட்டாயமாகக் கேட்க வேண்டும். 2½ ரூபாயைக் கட்டாயமாக வசூலிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் கேட்பது முறையாக இருக்கும். அப்பொழுது எல்லோருடைய கருத்தையும் அறிய வேண்டிய அவசியம் இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது கட்டாயமில்லை. இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அல்லது வசதியற்றவர்கள் இப்பொழுதிருக்கும் நிலையிலேயே கூட இருக்கலாம். எனவே

1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அதைத்தவிர கடின நிலை ஏற்படாது என்பதால், திருத்தச் சட்ட மசோதாவினால் பின்னால் வாய்ப்பு வசதி இருக்கும் என்பதால் நிறைவேற்றப்படுகிறது. அதை நிறைவேற்றத்தா வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு இலாக்காவில் ஒரு உத்தரவு இருந்தது. அதாவது மேச்சிங் கிராண்ட், செஸ் சர்சார்ஜ் இரண்டையும் சர்க்கார் டிஸ்போசலுக்கு வைத்து, ஆசிரியர்கள் சம்பளத்திற்காகவும் என்று இருந்தது. எலிமெண்டரி எஜுகேஷன் கமிஷனும் இந்த செஸ் சர்சார்ஜ், மேச்சிங் கிராண்ட் இரண்டும் சர்க்காரிடத்தில் இருக்க வேண்டும், ஆசிரியர்கள் சம்பளத்திற்கு என்று இருக்கிறது. எனவே இது பொது நிதிக்கு, பொதுச் செலவிற்கு அனுமதிக்கப்படுமா அல்லது ஆசிரியர்கள் சம்பளத்திற்காக இந்த மேச்சிங் கிராண்ட், சர்சார்ஜ் கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, கல்வி நிதியைப் பொறுத்தவரையில் கமிட்டி ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. உறுப்பினரவர்கள் கூறுகின்ற ஐயப்பாட்டைப்பற்றிய விளக்கம் என்னிடத்தில் இல்லை. அதைக் கருத்திற்கொண்டு ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்று பார்த்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசு முயற்சிக்கலாம்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா: தலைவரவர்களே, நம்முடைய அரசின் கொள்கை, இணைப்பு ரோடுகள், குடிதண்ணீர்த் திட்டத்திற்கு என்று இருக்கும் பொழுது 'ஹெட் ஆஃப் அக்கவுண்ட்'க்கு இப் பொழுதே அந்த எக்ஸ்கியூட்டிவ் இன்ஸ்ட்ரக்ஷனைக் கொடுப்பதில் என்ன தாமதம்? மறுபடியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்கள் சொல்வதாகத் தெரிகிறது. ஹெட் ஆப் அக்கவுண்ட் தனியாகப் போட இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுப்பதில் என்ன தாமதம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இப்பொழுதே சட்டத்திலே கொண்டுவிட்டால் அதிலிருந்து மாற

[1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

முடியாத நிலை ஏற்படும். ஆகவே மறுபடியும் ஆலோசித்து மற்ற நிலைமைகளை எவ்வளவு பர்செண்டேஜ் ஒதுக்குவது 50 பர்செண்டா, 25 பர்செண்டா அல்லது 30 பர்செண்டா அல்லது குடிநீருக்கும் சேர்த்தா அல்லது சாலைக்கு மட்டுமா அல்லது பொது நிதிக்கு ஒதுக்குவதா என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து செய்ய வாய்ப்பிருக்கிறது. எக்சிகியூடிவ் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் மூலம் அந்தக் கருத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கான வாய்ப்பு இருப்பதால் சட்டத்தில் கொண்டுவர அவசியமில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் கொடுத்தத் திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 9/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 9/72) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்டமுன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.